

ת"פ (תל אביב) 4002-01-23 - מדינת ישראל נ' משה יוספוב

ת"פ (תל-אביב-יפו) 4002-01-23 - מדינת ישראל נ' משה יוספוב מחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 4002-01-23

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד יונתן טל

נגד

משה יוספוב

על-ידי ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[14.01.2025]

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

גזר דין

1. ביום 9/11/23 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפני כבוד השופט בני שגיא לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום, והצדדים עתרו בהסכמה לעונש של 30 חודשי מאסר ולהפעלת מאסר מותנה בן חודש במצטבר שהוטל על הנאשם בת"פ 59481-12-21, כך שהעונש יעמוד על 31 חודשי מאסר לצד מאסר מותנה ופסילה. כמו כן הוצהר בפני כבוד השופט שגיא כי כיוון שבמהלך תקופת המעצר בתיק זה, היה הנאשם שפוט לתקופה של 7 חודשי מאסר בתיק בפתח תקוה, נ"ב 6968-07-21 (1.3.23 - 30.9.23) יתקיים דיון במועד נדחה בשאלת ניכוי ימי המעצר, כאשר התביעה הצהירה שתטען כי אין לנכות תקופה זו בעוד הסנגור יטען כי יש לנכות תקופה זו.
2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום הורשע ע"י כבוד השופט בני שגיא בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין תשל"ז-1977 ובעבירה של הפרעה לשוטר, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
3. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 15.12.22 סמוך לשעה 20:00 נהג הנאשם ברכב מסוג סקודה, שצבעו לבן לז 7269553 (להלן: "הרכב") ברחוב אבא הלל 80 בר"ג, אשר מהירות הנסיעה המותרת בו היא עד 50 קמ"ש. יחד עם הנאשם נסע אחר, אשר ישב במושב הנוסע ליד הנהג. אותה העת, עמדו במקום שוטרים, ובהם השוטר עמוס בשירי (להלן: "עמוס") שהפעילו מחסום משטרתי לצורך בדיקת רשיונות. עת התקרב הנאשם למחסום, סימנו לו השוטרים לעצור בצד לצורך ביצוע בדיקת רשיונות. הנאשם, שהבחין בשוטרים, תחילה האט את מהירות נסיעתו, התקרב למחסום, אולם אז האיץ ועקף המחסום בנסיעה מהירה, במטרה להימלט מן השוטרים. בשל כך, השוטרים פתחו במרדף אחר הנאשם, באמצעות ניידות ואופנועים, כאשר השוטר עמוס, נסע סמוך לנאשם, כשהוא רכוב על אופנוע משטרתי, ומפעיל אורות כחולים וסירנות.

הנאשם, אשר נמלט מפני השוטרים, נסע במהירות, ובהגיעו לרחוב אבא הלל, פינת ערמונים, ביצע הנאשם פניית פרסה כשהוא חוצה רמזור בו הופיע אור אדום בכיוון נסיעתו. בהגיעו למנהרה בפינת רחוב ביאליק, נסע הנאשם במנהרה במהירות, כשהוא מזגזג בין הנתיבים, עובר קו הפרדה רצוף ונוסע בניגוד לכיוון התנועה, תוך סיכון כלי רכב רבים שהיו במקום. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה על רחוב אבא הלל, בהגיעו לפינת רחוב הרי גלעד, נסע הנאשם בנתיב השמאלי, עלה על אי תנועה ופגע בגדר הפרדה. אז חצה הנאשם את הצומת כשברמזור הופיע אור אדום בכיוון נסיעתו, תוך שפגע ברכב אחד שעמד ברמזור, ורכבים נוספים שהבחינו בנאשם סטו הצדה כדי לא למנוע פגיעה בהם. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה, חלף על פני מעבר חצייה, עת חצה בו הולך רגל, שזהותו אינה ידועה למאשימה, אשר היה במרכז מעבר החציה, ונאלץ לקפוץ לאחור כדי שלא להיפגע מהרכב. זאת כשהנאשם נוהג במהירות שאינה מותאמת לתנאי הדרך, תוך סיכון לפגיעה בהולך רגל, והכל כדי להימלט מפני השוטרים. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה על רחוב אבא הלל, ובהגיעו לפינת רחוב היצירה, עקף הנאשם רכבים, נסע על אי תנועה, חצה את הצומת כשברמזור הופיע אור אדום בכיוון נסיעתו, תוך שסיכן כלי רכב רבים שהיו במקום. בהגיעו לצומת עלית פנה הנאשם ימינה לרחוב ז'בוטינסקי, המשיך בנסיעתו, בניסיון להימלט מהשוטרים שדלקו אחריו, תוך שהוא עובר מנתיב לנתיב בין כלי רכב שהיו במקום. בשלב מסוים עלה הנאשם עם שניים מגלגלי הרכב על המדרכה סמוך להולכי רגל, שזהותם אינה ידועה למאשימה. בכך שנסע הנאשם במהירות שאינה מותאמת לתנאי הדרך, תוך סיכון לפגיעה בהולכי רגל וכלי רכב שהיו במקום. בהגיעו לדרך פרשת דרכים פנה הנאשם ימינה לכיוון תחנת הרכבת סבידור מרכז, בת"א, אז פגע הנאשם בעוצמה בתמרור שהיה במקום וגרם לנזק ברכב בו נסע, תוך שסיכן את חייו ואת חיי הנוסע שישב לידו. בשלב זה, יצא הנאשם מן הרכב וניסה להימלט רגלית מפני השוטרים אשר דלקו אחריו ועצרו אותו סמוך למקום. במהלך הנסיעה המתוארת לעיל ולפרקים נסע הנאשם במהירות העולה על המהירות המותרת. במעשיו האמורים לעיל נהג הנאשם ברכב מנועי בכוונה לסכן את בטיחותם של כלי תחבורה, נוסעים והולכי רגל בדרך שהפריע לשוטרים במילוי תפקידם כחוק.

4. בדיון מיום 5/11/24 טען בפניי ב"כ המאשימה כי לנאשם רישום פלילי וגיליון רישום תעבורתי. הגיש לפני מאסר על-תנאי מתיק 59481-12-21, פסק הדין ב"ב 6968-07-21, ואת גזר הדין מבית המשפט המחוזי בחיפה בת"פ 14735-02-23, שם נדון הנאשם ב- 16.9.24 ל- 70 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה טען כי במסגרת תיק זה הצדדים הגיעו להסכמה עונשית, והמחלוקת היא האם יש לנכות את ימי מעצרו של הנאשם, שהיה אסיר משך 7 חודשים בזמן שהיה עצור. כך שלמעשה השאלה שנותרה היא האם גזר הדין בתיק זה יחפוף לגזר הדין שניתן בבית המשפט המחוזי בחיפה. ב"כ המאשימה טען כי הסעיף הרלוונטי לבחינת שאלה זו זה סעיף 45 לחוק העונשין, הקובע כי על בית המשפט להורות באופן מפורש כי הנאשם יירצה עונשי מאסר במצטבר. ב"כ המאשימה הפנה להסבר בתיקון 113 לחוק העונשין, שם ביקש המחוקק להקביל את עיקרון ההלימה שנקבע בחוק, לכל אירוע ואירועי לחפיפת מאסר. ב"כ המאשימה טען כי יש לבחון האם יש להקביל ענישה של נאשם. ובבחינה זו בוחנים מהם הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, האם מדובר באירועים שונים ונפרדים וכן עברו הפלילי.

ב"כ המאשימה טען כי מאחר ומדובר באירועים שונים ונפרדים לחלוטין, וגם המבחן המוסרי נפגע בצורה קשה בשני האירועים, אזי שאין מקום לחפוף. וכן גזר הדין של בית המשפט בחיפה קבע במפורש כי העונשים לא יחפפו. כשגז"ד שהושת היה בגין ביצוע עבירות חמורות מאוד. על כן טען ב"כ המאשימה כי סבור שאין כל טעם מיוחד כי בית המשפט יורה על חפיפת הענישה, ולכן ביקש כי בית המשפט יורה על הטלת 31 חודשי מאסר במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בבית המשפט בחיפה ובנוסף להשית ענישה נלווית כמפורט בהסדר הטיעון.

5. ב"כ הנאשם טען בדיון לפניי כי לא יכולה להיות מחלוקת כי לא יכול היה להיכתב בגזר הדין של חיפה כי לא תהיה חפיפה של העונשים מאחר שבית המשפט בתיק זה טרם גזר את דינו של הנאשם ועל כן לטענתו הנאשם לא אמור לשלם את המחיר.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לקח אחריות, חסך זמן שיפוטי ולטענתו היה ברור כי הענישה שתושת בבית המשפט בחיפה תשפיע על סוגית החפיפה או צבירת הענישה.

ב"כ הנאשם טען כי במועד ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, הנאשם היה נעדר עבר פלילי, עם הרשעות תעבורה בלבד, וכאשר העונש שהוסכם עליו למשך 31 חודשי מאסר הינו כבד, וכן הוסכם במסגרת לקיחת האחריות בטרם היה ידוע מה יקרה עם בית המשפט במחוזי בחיפה.

ב"כ הנאשם טען כי סבור שראוי ונכון הוא להורות על חפיפת הענישה, כאשר המאסר הארוך יותר אמור לבלוע את המאסר הקצר יותר.

ב"כ הנאשם טען כי הקביעה של בית המשפט המחוזי בפיסקה א' בעמ' 13 אינה חוקית בעליל. ולטענתו הקביעה הזו לא יכולה לחייב בית משפט זה, ולטענתו אם בית המשפט יאמץ את גישה זו, בשל טעות של בית המשפט המחוזי בחיפה, אזי הנאשם יישאר קירח מכל הצדדים.

ב"כ הנאשם טען כי ברור מהפרוטוקול כי שבכוונת השופט המגשר הייתה שהענישה תהיה בחופף. ולטענתו הוא ויתר על טענת צבירת ימי המעצר, בשל יתר הנסיבות.

6. המחלוקת בתיק זה אינה בענישה. נוכח העובדה כי הצדדים הגיעו להסכמה סגורה בענישה ובהתחשב בטענתם מצאתי כי יש מקום לכבד את הסדר הטיעון בין הצדדים. השאלה שנותרה במחלוקת היא שאלת חפיפת העונשים. בדיון שהתקיים לפני סגן הנשיא הש' שגיא הדין נדחה לצורך בחינת ניכוי ימי מעצרו של הנאשם בשני תיקים תלויים ועומדים הן בתיק נ"ב 6968-07-21 מפ"ת והתיק הנוסף מחיפה. בית המשפט דחה את הדיון למשך 4 חודשים למטרה זו בלבד. הזמן חלף ושני התיקים הסתיימו שבתיקי מפ"ת הנאשם אף סיים לרצות את עונש המאסר ובנסיבות אלו אין יותר מה לחפוף ואין יותר מה לנכות. נותר תיק אחד מחיפה בו נדון הנאשם ת"פ 14735-02-23 למאסר למשך 70 חודשים. השאלה שעלי להכריע בה האם יש מקום לחפוף או לצבור את תקופת המאסר המוסכמת עליה הסכימו הצדדים?

7. על פניו נראה כי יש מקום לחפיפה מסוימת של תקופת המאסר כיוון שבית המשפט במועד ההודעה על ההסדר דחה את הדיון לצורך זה. לו סבר בית המשפט כי אין מקום לניכוי ימי מעצרו בהתייחס לענישה בתיקים האחרים הרי שהוא היה יכול לגזור את הדין על אתר, במיוחד שמדובר בענישה סגורה, אולם בית המשפט בחר לדחות את הדיון לצורך גזירת הדין. בנסיבות אלו אני סבור כי יש ממש בטיעוני ההגנה, אולם אני סבור כטיעוני הסנגוריה כי יש לחפוף את כל התקופה. זאת ממספר שיקולים ראשית, מדובר באירועים שונים שאין בניהם קשר. שנית, לכאורה הנאשם נדון בבית המשפט המחוזי בחיפה לעונש חמור אולם האירוע בכתב האישום שלפני הוא אירוע חמור כשלעצמו, שאינו מצדיק חפיפה מלאה דבר שיביא לנפסדות העיקרון המנחה בענישה של ההלימה. שלישית, העובדה כי היה ידוע לצדדים העונש המוסכם, לא יכול הנאשם ליהנות כעת מהעובדה כי נדון לחומרה לדעתו כדי להביא לתוצאה מקלה בתיק שלפני.

8. במסגרת ת"פ 14735-02-23 קבע בית המשפט כי ענישה עתידית שתוטל על הנאשם לא תחפוף את הענישה שהוטלה בתיק של חיפה. אני מוצא מקום כדעת הסנגור להיכנס לשאלת חוקיות ההחלטה. אך ברור כי כל ערכאה סוברנית להחלטות שלה ולא ניתן להגביל את שיקול הדעת השיפוטי בענישה במסגרת הליך אחר. הערכאה היחידה שיכולה להגביל את שיקול הדעת השיפוטי של בית המשפט במסגרת אותו הליך היא ערכאת הערעור ואין זה המקרה שלפני. בנסיבות אלו אני סבור כי החלטתי צריכה להיות עצמאית ולהלום את הנסיבות שהובאו בפני.

9. לגבי המחלוקת בין הצדדים אני מוצא שיש מקום לחפיפה מסוימת של תקופות המאסר וזאת נוכח שיקול הצפייה של הנאשם עת הסכים להסדר שבית המשפט הורה על דחיית הדיון לצורך בחינת שאלה אחת בלבד היא שאלת החפיפה.

10. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, אני מקבל את הסדר הטיעון בהיותו סביר וראוי בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם: א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 30 חודשים.

ב. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר למשך חודש, כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש השלום ברחובות, בתאריך 30.03.22, תיק מס' 59481-12-21, לריצוי באופן מצטבר.

ג. סך הכל יירצה הנאשם מאסר למשך 31 חודשים, לריצוי בפועל. כש- 21 חודשים מתוך המאסר ירוצו במצטבר לעונש אותו מרצה הנאשם כיום ו- 10 חודשים ירוצו בחופף לעונש המאסר אותו מרצה כיום הנאשם, והכל החל מיום מעצרו - 15.12.22.

ד. אני דן את הנאשם למאסר על-תנאי למשך 9 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה של סיכון אדם במזיד בנתיב תחבורה.

ה. אני דן את הנאשם למאסר על-תנאי למשך 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ו. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים מיום שחרורו. הנאשם יפקיד את רישיונו היום במזכירות ביהמ"ש.

ז. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.

ניתן והודע היום י"ד טבת תשפ"ה, 14/1/2025 במעמד הצדדים.